

MODULUL 1 – Importanța învățământului preșcolar asupra dezvoltării timpurii a abilităților cognitive și pre-cognitive a copiilor cu scopul de a motiva familiile să trimită copiii la învățământul preșcolar.

Introducere

Ce se întâmplă în copilăria timpurie poate conta pentru o viață întreagă. Cercetările privind educația preșcolară au arătat că, acei copii care încep să învețe de la o vârstă fragedă sunt, de obicei, mai încrezători, au mai puține probleme de comportament și note mai bune în timpul școlii primare. Adesea se întâmplă ca mulți copii să rămână acasă cu îngrijitori care nu au abilitățile potrivite de a superviza și de a ghida copiii în dezvoltarea lor intelectuală și personală, dimpotrivă. Învățământul preșcolar susține copiii în timpul dezvoltării lor cognitive și îi ajută să atingă abilitățile sociale și emoționale pentru a face față mai bine lumii din jurul lor.

Capitolul 1 - Care este influența pe care o are învățământul preșcolar asupra procesului cognitiv al copiilor

Sistemul preșcolar se referă la un mediu de învățare în care copiii pot beneficia de educație timpurie înainte de a începe formarea obligatorie la școala primară. Potrivit cercetătorilor, copiii care au oportunități de învățare preșcolară par a avea rezultate academice mai bune. În plus, primii ani de viață par a fi fundamentali pentru o creștere sănătoasă cognitivă, emoțională și fizică a copiilor, care poate fi susținută de educația timpurie a copiilor.

1.1. Copilăria timpurie

Copilăria timpurie este cea mai rapidă perioadă de dezvoltare a creierului indivizilor și variază de la naștere până la vârsta de 8 ani, mai mult sau mai puțin. Aceasta este o perioadă critică pe măsură ce copiii trec prin dezvoltarea cognitivă și dobândesc abilități fundamentale, cunoștințe și convingeri despre lume. Cercetătorii care se ocupă de neuroștiințe au estimat că dezvoltarea creierului este cea mai mare în primii câțiva ani de viață. În această perioadă, creierul experimentează formarea a aproximativ 700 de conexiuni neuronale (sinapse) în fiecare secundă. Formarea sinapselor este cea mai rapidă la naștere și apoi se reduce treptat în timp. De fapt, după această perioadă de proliferare, cele care nu sunt folosite, sunt deconectate printr-un proces numit "tăiere". De aceea, copiii învață foarte repede în comparație cu adulții. Montessori a vorbit despre "mintea absorbantă"; când suntem copii, mintea noastră este ca un burete: absoarbe informații și senzații din lumea care o înconjoară. Dar, pe măsură ce creștem, creierul nostru devine mai specializat și

este mai puțin capabil să se reorganizeze și să se adapteze la experiențele noi. De fapt, diferite zone ale creierului au funcții diferite (Figura 1).

Figure 1. Sursa: Adam-Mila, *Brain Development of Children from 0-6 years – Facts every parent should know*, <https://www.adam-mila.com/brain-development-children-0-6-years/>

<p>Lobul frontal</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ Gândire abstractă ☐ Rezolvarea problemelor ☐ Raționarea ☐ Funcționarea executivă ☐ Organizarea ☐ Funcțiile motorii ☐ Reglarea emoțiilor ☐ Limbajul expresiv ☐ Organizarea gândurilor pe hârtie 	<p>Lobul temporal</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ Vorbire ☐ Procesare auditivă ☐ Auz ☐ Comportament ☐ Emoții ☐ Gândire pe termen scurt ☐ Gândire pe termen scurt ☐ Procesarea informațiilor ☐ Frica ☐ “Luptă sau fugi” 	<p>Cerebel</p> <p>Echilibru</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ Coordonare ☐ Atenție ☐ Ritm ☐ Percepția sinelui ☐ Lovirea mingii ☐ Aruncarea mingii ☐ Săritura într-un picior ☐ Mersul cu bicicleta
---	--	--

☐ Reamintirea noțiunilor predate la școală ☐ Începe și termină sarcini ☐ Spune povești	☐ Reținerea noțiunilor	
Lobul parietal ☐ Informație senzorială ☐ Gust ☐ Pipăit ☐ Miroso ☐ Temperaturi	Lobul occipital ☐ Sistem vizual ☐ Informație vizuală ☐ Procesarea vorbelor de pe o pagină ☐ Cunoașterea formelor și mărimilor ☐ Recunoașterea literelor ☐ Diferențierea între stânga și dreapta	

Un exemplu poate fi observat în dezvoltarea limbajului: în primul an de viață, copiii în vârstă de două luni sunt capabili să recunoască și să aibă o preferință pentru limba (limbile) nativă și au o sensibilitate la melodia și ritmul limbilor. Între 2 și 5 luni pot să clasifice sunetele vorbirii, să recunoască silabele și să detecteze schimbările în intonație în toate limbile. Dar, la vârsta de șase luni, percepția sunetelor vocalelor începe să dispară, urmată de consoane pe la 12 luni. Acest lucru se întâmplă deoarece conexiunile sinaptice sunt atrofiate din cauza lipsei de utilizare: pe de o parte, părțile creierului care diferențiază sunetele se specializează în limba la care bebelușul a fost expus; pe de altă parte, creierul începe să-și piardă capacitatea de a recunoaște diferite sunete din diferite limbi.

Prin urmare, copilăria timpurie este cea mai bună perioadă de învățare și are un efect de durată asupra abilităților cognitive, comportamentului social și personalității copiilor.

[DeeDee Yates "Do the first 1000 days determine the rest of your life?"](#)

[Cognitive Development Milestones](#)

[The Growth of Knowledge: Crash Course Psychology](#)

[Brain Architecture](#)

Montessori Theory: The absorbent Mind

1.2. Dezvoltarea cognitive în timpul învățământului pre-școlar

În timpul învățământului preșcolar, care de obicei durează de la 3 până la 5 - 6 ani, mințile copiilor se confruntă cu o transformare explozivă caracterizată de schimbări uimitoare în modul în care gândesc, cunosc, memorează și comunică. Ei încep să compare, să analizeze și să găsească soluții corecte la probleme. Acest proces se numește "dezvoltare cognitivă", caracterizată prin etape complexe care reprezintă pași importanți în dezvoltarea copilului. La intrarea în învățământul preșcolar, copiii au ajuns de obicei la unele dintre aceste etape, deși ar putea fi luate ca indicații generale, mai degrabă decât ca o listă de verificare, deoarece unii copii ar putea să le dezvolte mai repede și alții mai încet (figura 2).

Social/Emotional

- Copies adults and friends
- Shows affection for friends without prompting
- Takes turns in games
- Shows concern for a crying friend
- Understands the idea of "mine" and "his" or "hers"
- Shows a wide range of emotions
- Separates easily from mom and dad
- May get upset with major changes in routine
- Dresses and undresses self

Language/Communication

- Follows instructions with 2 or 3 steps
- Can name most familiar things
- Understands words like "in," "on," and "under"
- Says first name, age, and sex
- Names a friend
- Says words like "I," "me," "we," and "you" and some plurals (cars, dogs, cats)
- Talks well enough for strangers to understand most of the time
- Carries on a conversation using 2 to 3 sentences

Cognitive (learning, thinking, problem-solving)

- Can work toys with buttons, levers, and moving parts
- Plays make-believe with dolls, animals, and people
- Does puzzles with 3 or 4 pieces
- Understands what "two" means
- Copies a circle with pencil or crayon
- Turns book pages one at a time
- Builds towers of more than 6 blocks
- Screws and unscrews jar lids or turns door handle

Figura 2. Etape importante în dezvoltare (source: https://www.cdc.gov/NCBDDD/actearly/pdf/checklists/All_Checklists.pdf)

Social/emoțional

- Copiază adulții și prietenii
- Arată afecțiune pentru prietenii fără a se cere acest lucru
- Își așteaptă rândul la jocuri
- Arată compasiune pentru un prieten care plânge
- Înțelege diferența dintre "al meu" și "al lui" sau "al ei"
- Arată o gamă largă de emoții

- Se desparte ușor de mama și tata
- Se supără când sunt schimbări majore în rutină
- Se îmbracă și se dezbracă ușor

Limbă și comunicare

- Urmează instrucțiunile cu doi sau trei pași
- Poate numi majoritatea lucrurilor familiare
- Înțelege cuvinte precum “în”, “deasupra” sau “sub”
- Spune primul nume, vârsta și sexul
- Poate numi un prieten
- Spune vorbe precum “eu”, “al meu”, “noi”, “tu” și unele forme de plural (mașini, câini, pisici)
- Vorbește suficient de bine a fi înțeles de străini
- Poate purta o conversație utilizând două sau trei propoziții

Cognitive (învățare, gândire, rezolvarea problemelor)

- Poate opera jucării cu butoane, manete și părți în mișcare
- Se joacă cu păpuși, animale și oameni
- Rezolvă jocuri cu mai multe piese
- Înțelege ce înseamnă “doi”
- Copiază un cerc cu un creion
- Dă paginile unei cărți una câte una
- Construiește turnuri din mai mult de șase piese
- Desface și închide capacul unui borcan sau folosește clanța unei uși

1.3. Importanța mediului: Jean Piaget

Potrivit unui cunoscut psiholog, Jean Piaget, ființele umane trec prin patru etape specifice ale dezvoltării cognitive. Din punctul său de vedere, mintea copiilor crește prin interacțiunea cu mediul său fizic: prin interacțiunea cu lumea din jurul lor, ele adaugă în permanență noi cunoștințe și adaptează ideile anterioare la noile informații. Dar dezvoltarea cognitivă este mult mai complexă și, prin urmare, J. Piaget a sugerat o teorie în patru etape a dezvoltării cognitive care descrie modul în care învățăm în diferite faze ale vieții noastre:

Stadiul sensorio-motor (0-2 ani); acesta este momentul în care copiii experimentează lumea prin mișcările și senzațiile lor:

- Învăță prin acțiuni de bază, cum ar fi sugerea, apucarea, căutarea și ascultarea;
- Înțeleg că oamenii și obiectele nu dispar doar pentru că sunt ascunși (acest fenomen se numește "permanența obiectului");
- Își dau seama că acțiunile lor pot face ca lucrurile să se întâmple în lumea din jurul lor.

1. Etapa pre-operațională (2 – 6-7 ani); în acest stadiu, copiii au următoarele caracteristici:

- Încep să gândească simbolic și să învețe să folosească cuvinte și imagini pentru a reprezenta obiecte;
- copiii în această etapă tind să fie egocentrice și le e greu să vadă lucrurile din perspectiva altora;
- în timp ce își îmbogățesc limbajul și gândirea, ei încă tind să se gândească la lucruri în termeni foarte concreți. De fapt, ei se luptă cu ideea de "reversibilitate". De exemplu, este greu pentru ei să inverseze în mod mental procesul prin care o minge de lut spartă poate fi refăcută în minge.

2. Etapa Operațională Concretă (6-7 – 11-12 ani): acum, copiii încep:

- Să gândească logic asupra anumitor evenimente;
- Să înțeleagă că o anumită cantitate va rămâne aceeași chiar dacă recipientul, forma, dimensiunea etc. se vor modifica (ideea de 'conservare').

3. Etapa Operațională Formală (12 ani – tot parcursul vieții): de acum, raționamentul nostru se extinde pentru a include o gândire mai abstractă, rezolvare de probleme și întrebări ipotetice.

1.4. Rolul fundamental al interacțiunii sociale: Lev Vygotsky

J. Piaget nu a fost singurul care vorbea despre dezvoltarea cognitivă. De fapt, un alt psiholog, Lev Vygotsky, avea o idee diferită pe această temă. În timp ce J. Piaget vorbea despre dezvoltarea cognitivă în ceea ce privește interacțiunea cu mediul fizic și descoperirea atât de auto-inițiată, L. Vygotsky a subliniat rolul fundamental al interacțiunii sociale. Mai mult, în timp ce J. Piaget a văzut dezvoltarea ca pași controlați, L. Vygotsky a perceput-o ca fiind un proces continuu susținut de interacțiunile cu colegii sau profesorii mai abili. De fapt, el a vorbit despre Zona Dezvoltării Proximale (ZPD):

Distanța dintre nivelul real de dezvoltare determinat de rezolvarea independentă a problemelor și nivelul de dezvoltare potențială determinat prin rezolvarea problemelor

sub îndrumarea adulților sau în colaborare cu colegii mai capabili. (L. Vygotsky, 1978, p. 86).

Colegii sau profesorii capabili activează un fel de schele care ajută copiii să urce la niveluri mai înalte de gândire și învățare (Tabelul 3). Pe scurt, copiii tind să învețe mai mult atunci când trebuie să se ocupe de lucruri care sunt puțin peste abilitățile lor.

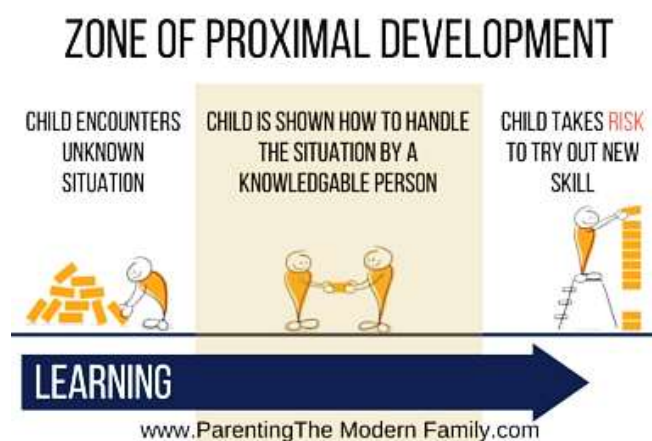

Figura 3. Zona Dezvoltării Proximale

Copilul încurajează situațiile necunoscute

Copilului i se arată cum să rezolve situația de către o persoană mai experimentată

Copilul riscă și încearcă noua aptitudine

Atât teoria lui J. Piaget, cât și cea a lui L. Vygotsky au fost criticate. Primul, deoarece este considerat prea rigid în ceea ce privește clasificarea anumitor abilități de-a lungul vârstelor; acesta din urmă deoarece perspectivele socio-culturale nu pot oferi ipoteze specifice. Cu toate acestea, ei pot fi considerați printre cei mai influenți dezvoltatori. Mai ales lucrarea lui J. Piaget a oferit spațiu unei noi ere, ajutând părinții și copiii să înțeleagă că copiii gândesc foarte diferit față de adulți și că, pe măsură ce mintea și creierul lor cresc, și abilitățile lor cognitive se dezvoltă.

1.4. De ce este învățământul preșcolar bun pentru copil?

După cum s-a menționat anterior, este important ca adulții, în special părinții, să cunoască importanța dezvoltării cognitive a copiilor, cum funcționează aceștia și cum pot fi susținuți. Pentru a atinge acest scop, educația preșcolară este importantă pentru a ajuta copiii să treacă prin acest proces de creștere și dezvoltare, pentru a obține câteva cunoștințe și informații de bază care ar putea fi folosite odată ce încep școala primară. Mai mult, s-a observat că copiii care nu au participat la învățământul preșcolar suferă de probleme de separare cu mamele lor (datorită legăturii pe care au creat-o de la naștere) atunci când încep

școala primară. De fapt, învățământul preșcolar pare să ajute copiii să câștige un sentiment de securitate și în afara casei lor, precum și posibilitatea de a explora lumea din jurul lor și de a se familiariza atât cu cine sunt, cât și cu ceilalți colegi din jurul lor. În special, o educație timpurie pregătește copiii pentru "pregătirea școlară" "un produs al interacțiunii dintre copil și o gamă de experiențe de mediu și culturale care maximizează rezultatele de dezvoltare pentru copii".

Unele dintre principalele beneficii ale preșcolarului sunt următoarele:

1. Dobândirea abilităților sociale

- cum să își aștepte rândul în conversație,
- cum să urmeze instrucțiunile și
- cum să coopereze cu alți copii mici în activități diferite

2. Cunoașterea elementelor de bază prin intermediul jocului

- litere și alfabet (de exemplu prin activități de cântat);
- numere (de exemplu, prin număratoarea pieselor unui joc);
- cunoștințe de limbă și de literație
- concepte de bază ale matematicii (de exemplu prin gătit)
- unele indicii de biologie și geografie (de exemplu, prin contactul cu natura, puzzle-uri, activități de pictură cu degetul)

3. Încurajarea creativității

- Copiii au ocazia să-și răspândească creativitatea prin activități artistice și să câștige motivația de a învăța.

4. Stimularea abilităților motorii

- dezvoltarea fizică și echilibrul (de exemplu prin alergare și cățărare);
- îmbunătățirea coordonării ochi-mână (de exemplu, prin tăiere cu foarfeca).

Capitolul 2 – Ce influență are învățământul pre-școlar asupra abilităților pre-cognitive sociale ale copiilor?

Dezvoltarea abilităților cognitive este importantă pentru o tranziție reușită la școala primară, dar și abilitățile sociale și emoționale deprinse sunt la fel de importante. De fapt, de multe ori în copilăria timpurie, nu se adresează acestui lucru prea multă atenție. Având abilități sociale și emoționale pozitive cum ar fi cooperarea, împărtășirea, controlul informațiilor, rezolvarea problemelor și urmărirea direcțiilor, acestea sunt fundamentale pe durata vieții și pot avea un impact asupra felului în care se comportă copiii acasă, la școală și în comunitate. Pe scurt, ele pot influența șansele copiilor de a avea succes în școală și relații sănătoase.

2.1. Importanța primelor 1000 zile de viață

Primele 1000 de zile de viață, de la concepție la 2 ani, sunt fundamentale pentru dezvoltarea unui copil: pentru sănătatea, bunăstarea și prosperitatea sa viitoare. Această perioadă stabilește arhitectura creierului, perioada de creștere și dezvoltare și deschid fereastra de oportunități care fac viața diferită pentru acel copil. Ceea ce se întâmplă în primii ani de viață este legat direct de rezultatele pe termen lung ale copiilor, din punct de vedere cognitiv, emoțional și social. De fapt, experiențele copiilor în primii lor ani afectează modul în care funcționează creierul lor, modul în care răspund la stres și capacitatea lor de a forma relații de încredere. În decursul acestor ani, creierul suferă cea mai dramatică creștere, stabilind stadiul dezvoltării sociale și emoționale (figura 3).

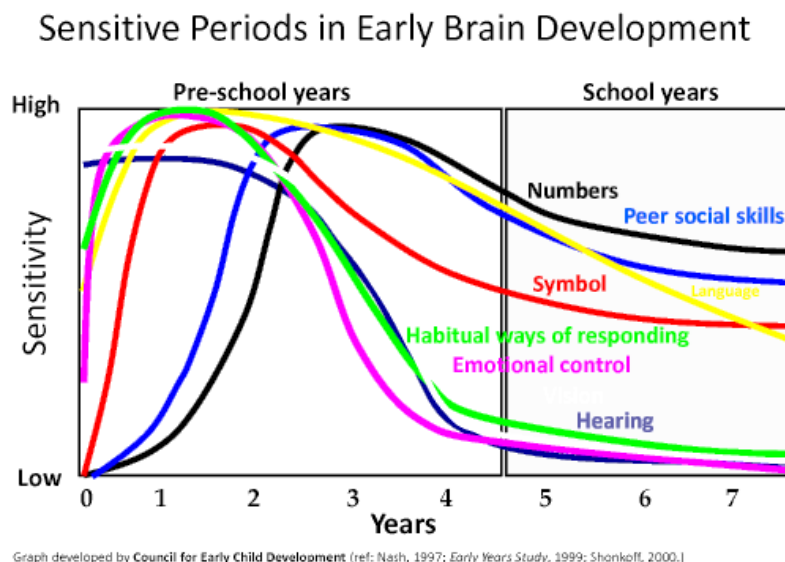

Figura 3. *Sensitive period in Early Brain Development.* <https://alfinnextlevel.wordpress.com/2013/08/12/getting-started-early-sensitive-periods-of-childhood-development/>

Perioade sensibile în dezvoltarea timpurie a creierului

Sensibilitate – joasă, înaltă

Ani preșcolari

Ani școlari

Ani

Numere

Aptitudini sociale cu colegii

Simbolică

Limbaj

Moduri obișnuite de a răspunde

Control emoțional

Ascultare

Vedem că toate aspectele dezvoltării creierului încep și se dezvoltă cu mult înainte ca copilul să aibă 4 ani. Deci cu mult înainte ca un copil să meargă la școală. Ceea ce atrage atenția este că și dezvoltarea de la egal la egal, social și emoțional se stabilește la o vârstă fragedă, deci înainte ca copilul să meargă la școala primară. Creierul unui nou-născut folosește 97% din energie, în timp ce creierul de 4 ani folosește doar 44% din acea energie.

2.2. Dezvoltarea social și emoțională

Copiii câștigă mult de la a merge la grădiniță deoarece sunt expuși la numere, litere și forme acolo. Dar, mai important, ei dezvoltă abilități sociale și emoționale: învață cum să se înțeleagă și să interacționeze cu ceilalți colegi; să înțeleagă sentimentele altora, să-și controleze emoțiile și comportamentele lor și să construiască relații cu adulții. Procesul care duce la obținerea acestor abilități se numește "socializare" și este definit ca

procesul prin care o persoană învață să se adapteze la un grup (sau societate) și să se comporte într-o manieră aprobată de grup (sau societate). Potrivit majorității oamenilor de știință, socializarea reprezintă, în esență, întregul proces de învățare pe tot parcursul vieții și este o influență centrală asupra comportamentului, credințelor și acțiunilor adulților și ale copiilor (Sursa: Encyclopaedia Britannica).

La baza socializării, există dezvoltarea abilităților sociale și emoționale, care vor ajuta copiii să construiască relații mai bune și să interacționeze mult mai bine între ei. Abilitățile sociale pot fi complexe, deoarece integrează sentimente, valori și o serie de strategii care permit unui copil să parcurgă călătoria sa socială și emoțională.

Figura 4, prezentată mai jos, prezintă principalele etape ale dezvoltării abilităților emoționale a copiilor în timpul învățământului preșcolar. Este important să rețineți că copiii pot ajunge la acești pași în momente diferite. De fapt, unii copii pot fi în avans și niveluri ridicate de dezvoltare a abilităților emoționale, în timp ce alții ar putea fi în urmă și au nevoie de mai mult timp pentru a-și controla și gestiona emoțiile.

Skills needed	Children with beginning skills	Children with developing skills	Children with more developed skills
Emotional self-awareness	<ul style="list-style-type: none"> tend to have one emotion at a time act out how they feel flip between one emotion to another quickly 	<ul style="list-style-type: none"> start to understand that they can have more than one emotion in reaction to the same event as long as they are similar (eg happy and excited) 	<ul style="list-style-type: none"> understand that they can have opposite feelings to the same situation (eg feel both happy and sad that the school year is ending)
Recognising other people's emotions	<ul style="list-style-type: none"> rely on physical clues to identify emotions (eg tears = sadness) 	<ul style="list-style-type: none"> take into account clues from the situation to help explain the emotion (eg understand that a child might be sad because his/her toy has been broken.) 	<ul style="list-style-type: none"> have a more complex understanding of the interaction between emotions, situations and people (eg the child is sad because the thing that was broken was a gift from a loved grandparent who died recently)
Emotion regulation – ie the ability to manage emotions effectively	<ul style="list-style-type: none"> are able to use simple ways to manage emotions with support from adults (eg choose a different activity to distract them from feeling frustrated) 	<ul style="list-style-type: none"> are increasingly able to choose appropriate behavioural responses (eg asks and waits for assistance with difficult task) 	<ul style="list-style-type: none"> are increasingly able to manage emotions by rethinking own goals and motives (eg decide that there is no point being angry about something he or she can't change)

Aptitudini necesare	Copii cu aptitudini în formare	Copii cu aptitudini în dezvoltare	Copii cu aptitudini bine dezvoltate
Sensibilizare emoțională	<ul style="list-style-type: none"> tind să aibă doar o emoție la un moment dat tind să reacționeze exact cum simt sar de la o emoție la alta foarte repede 	Incep să înțeleagă că pot avea mai multe emoții legate de același eveniment, atâta timp cât acestea sunt similare (fericire, nerăbdare)	Înțeleg că pot avea sentimente contradictorii legate de același eveniment (sunt și veseli și triști că se termină școala).
Recunosc emoțiile altora	Se bazează pe indicii fizice pentru a recunoaște starea (de ex. lacrimi = tristețe)	Iau în calcul indicii din cadrul situației pentru a înțelege sentimentul (înțelege că este supărat pentru că i s-a stricat jucăria)	Au o înțelegere mai complexă a interacțiunii dintre sentimente, situații și oameni (înțelege că e supărat pentru că i s-a stricat jucăria care i-a fost dăruită de o persoană care a murit recent)
Reglarea emoțiilor – este abilitatea de a manageria eficient	Pot utiliza moduri simple de a-și regla emoțiile cu ajutorul unui adult (de	Pot din ce în ce mai des să aleagă răspunsuri comportamentale	Sunt din ce în ce mai capabili să își regleze emoțiile prin rearanjarea

emoțiile	ex. alegerea unei alte activități pentru a-i distra de la frustrare)	potrivite (cere și așteaptă ajutor la diferite sarcini mai dificile)	propriilor scopuri (de ex. decide că nu are rost să fie supărat pe ceva ce nu poate schimba)
----------	--	--	--

2.3. Beneficiile pe termen lung pentru copii

Potrivit studiilor

Cea mai bună învățare apare în contextul relațiilor de susținere care fac învățarea provocatoare, angajantă și semnificativă; abilitățile sociale și emoționale sunt esențiale pentru a fi un bun student, cetățean și lucrător; și pot fi prevenite sau reduse multe comportamente riscante (de exemplu, consumul de droguri, violența, intimidarea și abandonul) atunci când eforturile integrate pe parcursul mai multor ani dezvoltă abilitățile sociale și emoționale ale elevilor.

Unul dintre motivele pentru care copiii mai mari pot avea dificultăți în școlile obligatorii este că nu au învățat cu adevărat abilitățile menționate mai sus în învățământul preșcolar.

Învățământul preșcolar oferă elevilor multe beneficii pe termen lung care îi vor face pe copii capabili să negocieze în viață, să lucreze într-un loc de muncă, să se stabilească undeva și să aibă o familie în viitor. În special, copiii vor atinge următoarele competențe:

1. Autogestiunea; copiii dobândesc capacitatea de a înțelege, controla și gestiona sentimentele și reacțiile lor la situații diferite. Acest lucru le permite să reflecteze asupra reacțiilor lor emoționale, asupra modului de rezolvare și pentru a inhiba răspunsul impulsiv. Acest lucru nu înseamnă că un copil ar trebui întotdeauna să fie fericit, cuminte și calm, dar unii copii au nevoie de mai mult pentru a se calma.

2. Conștientizarea socială; copiii învață să se pună în pantofii altora: încep să înțeleagă sentimentele altora, să împărtășească și să rezolve conflictele. De asemenea, ei învață că trăim într-o societate multiculturală în care există o mulțime de oameni cu medii lingvistice și culturale diferite. În consecință, ei înțeleg și normele sociale și etice ale comportamentelor și cum să fie respectuoși;

3. Abilități de relaționare; copiii învață cum să interacționeze într-un mod corect și cum să creeze prietenii strânse cu alți elevi. De aceea, ei învață să comunice în mod clar, să coopereze, să asculte, să ofere ajutorul și să lucreze în echipă;

4. Încredere și independență; învățământul preșcolar le oferă copiilor posibilitatea de a se îndepărta un pic de părinți și de a se familiariza mai mult cu mediul înconjurător. De fapt, "copiii care nu frecventează grădinița se confruntă adesea cu problemele de separare cu mamele lor la începutul școlii și întâmpină dificultăți în respectarea instrucțiunilor, regulilor și reglementărilor" (KidsMatterAustralia, cele cinci competențe sociale și emoționale); pe de o parte, aceasta face ca copiii să devină încrezători și

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

independenți, pe de altă parte, le permit părinților să lucreze, să se concentreze mai bine și să se bucure, de asemenea, de timpul lor ca adulți.